

AL-22-15

Vak

OEF

H. A

E

15

DE KNOPE

OEFENING DER VOLMAAKTHEID

bijeenverzameld uit de lessen

DER

H. TERESIA,

DOOR DEN

H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI

Uit het Italiaansch vertaald

DOOR

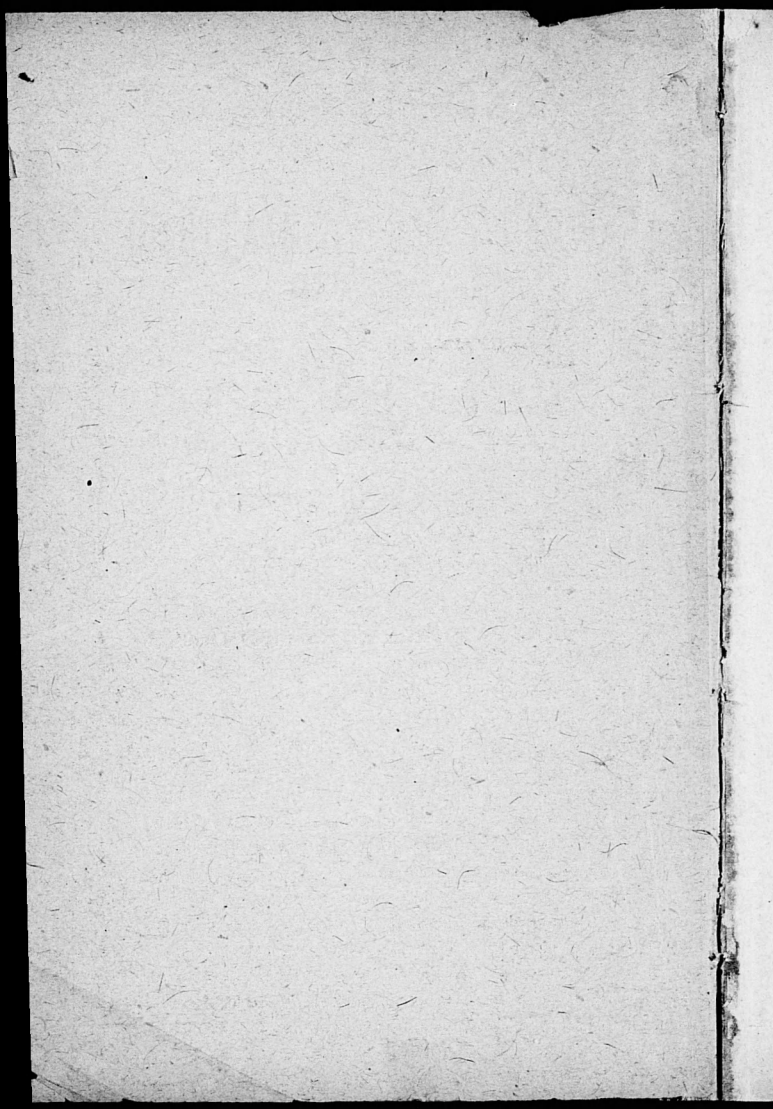
EEN PATER REDEMPTORIST.

4de Uitgave.

ROERMOND,

J. J. ROMEN & ZONEN,

H. den Paus en van het Bisdom.

15.

BEKNOPT
OEFENING DER VOLMAAKTHEID

bijeenverzameld uit de lessen

DER

H. TERESIA,

DOOR DEN

H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI

Uit het Italiaansch vertaald

DOOR

EEN PATER REDEMPTORIST.

4de Uitgave.

ROERMOND,

J. J. ROMEN & ZONEN, 1093

Drukkers van Z. H. den Paus en van het Bisd.

BIBL. CONV.

O. F. M.

WIJCHENS

Reïmprimatur.

P. J. H. RUSSEL, CAN.,

ad hoc delegatus.

RURÆMUNDÆ, 29 Januarii 1893.

Reïmprimi Potest.

J. MEEUWISSEN, C. SS. R.,

Sup. Prov.

AMSTELODAMI, 29 Januarii 1893.

Beknopte Oefening der Volmaaktheid

bijeenverzameld uit de lessen

DER

H. TERESIA.

Geheel de volmaaktheid bestaat in de beoefening dezer twee zaken: in de onthechting der schepselen en in de vereeniging met God. Dit alles is opgesloten in de groote les, welke Jezus Christus ons gaf: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me:* (1) „Die na Mij wil komen, verloochene zich zelve, neme zijn kruis op en volge Mij.”

§ I.

Over de onthechting van de schepselen.

De H. Joannes zegt ons omtrent de onthechting der schepselen: *Omne, quod est in mundo, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum, et superbia vitæ.* (2) „Alles, wat in de wereld is, is begeerlijkheid des

(1) Matth. XVI, 24. — (2) I Joa. II, 15.

vleeschcs, begeerlijkheid der oogen en hoo-
vaardij des levens." Alle fouten ontstaan
dus uit eene drievoudige ongeregelde drift:
uit de liefde tot vermaken, tot aardsche
goederen, tot eigen roem. Hierop doelt de
schoone spreuk der H. Teresia: „Het is
niets meer dan billijk, dat hij, die verloren
zaken najaagt, ook met hen verloren ga!"

De liefde tot vermaken en zelfvoldoening
wordt overwonnen door middel van de in-
wendige en uitwendige versterking.

De *inwendige versterking* vordert, dat men
zijne driften regele en nimmer handele uit
eigenliefde, ijdelheid, kwaden luim, of om
menschelijke beweegredenen, maar alléén
om aan God te behagen. De inwendige
driften worden verdeeld in twee hoofdsor-
ten: in grammoedige en begeerlijke.

Van de grammoedige is de toorn de
hevigste. Hij wordt door de deugd van
zachtmoedigheid overwonnen, die op de vol-
gende wijzen kan beoefend worden: 1° nim-
mer toornig zijn op den evennaaste; 2° zacht-
moedig met allen omgaan; 3° spreken met
zachte stem, kalm gelaat en minzame woor-
den, vooral tegenover driftige of lastige
personen; 4° de gebreken, beledigingen en
tegenspraak des evennaasten met kalmte
verdragen; 5° den vrede en den moed niet
verliezen bij het gezicht zijner eigene fout-
ten, maar met een ootmoedig hart aan-

stonds uit dezelve opstaan door bedaard eene korte akte van berouw te verwekken; voorts niet langer daaraan denken, maar met meer ijver en vol vertrouwen op God op denzelfden weg voortgaan, en dit telkens doen, zoo dikwijls men hervalt; 6° nooit spreken of handelen, wanneer het hart ontsteld is. De H. Franciscus van Sales zeide: „Ik heb een verbond aangegaan met mijne tong om niet te spreken—wanneer mijn hart ontroerd is!” In zulke omstandigheden is het zeer nuttig zijn biecht, vader of een anderen geestelijken persoon te raadplegen.

Wat de begeerlijke driften betreft, deze moet men overwinnen door zich te wapenen tegen iedere ongeregelde liefde, vooral voor jeugdige personen van het ander geslacht, door hun gezelschap, liefvallige woorden, brieven of geschenken, kortom, alles te vermijden, wat die genegenheid kan opwekken. De H. Teresia zegt: „Verwijder van uwe oogen de kwade gelegenheden, en aanstonds wendt de ziel zich tot God, om Hem te beminnen.” — Wanneer het bloedverwanten zijn, trachten wij dan altoos eerder God, dan hen te bevredigen; de bloedverwanten immers zoeken meer hunne belangen, dan de onze. Wij mogen derhalve: 1° nooit de beoefening der noodzakelijke deugden nalaten, om hunnen zin in te volgen. 2°. Zoo

God ons tot een volmaakteren staat of volmaakter leven roept, moeten wij hen moedig verlaten, en eerder aan God dan aan hen gehoorzamen. 3°. Wij moeten ons niet met familie-zaken bemoeien, zoo dit schadelijk is voor ons geestelijk welzijn, tenzij de *liefde* of eene *volstrekte noodzakelijkheid* dit vordert.

Tot de inwendige versterving behoort vooral het overwinnen van zijn eigen wil; hetgeen geschiedt door de deugd van gehoorzaamheid. De gehoorzaamheid, zegt de H. Teresia, is de kortste weg der volmaaktheid, en zij roept uit: „O deugd van gehoorzaamheid, gij vermoogt alles!” (1) De H. Catharina van Bologna zeide insgelijks, dat de gehoorzaamheid alleen Gode aangename is, dan alle andere goede werken. De beoefening dezer deugd vordert: 1° Dat men in alle handelingen, hoe gering ze ook wezen mogen, zich regele naar de gehoorzaamheid, dat wil zeggen, naar den wil der oversten, naar de plichten van onzen staat en de raadgevingen des biechtvaders. „De duivel, zegt de H. Teresia, weet, dat de gehoorzaamheid het redmiddel is der ziel, en stelt daarom alles in het werk om dezelve tegen te gaan.” (2) „Daarenboven, zegt zij, verlangt God van eene ziel, die vast besloten is Hem te beminnen, niets

(1) Leven, Hfdst. 18. — (2) Sticht., Hfdst. 5.

anders, dan dat zij gehoorzame." (1) 2° Dat men vaardig gehoorzame, het gebodene aarstonds volbrengende en gehoorzaam zij in alles, tenzij het gebodene klaarblijkelijk zonde ware. 3° De gehoorzaamheid moet tevens zijn bereidwillig en 4° blindelings, zoodat wij het bevel der oversten volbrengen, zonder de reden te vragen waarom dit of dat geboden wordt, ons gevoelen schikkende naar dat der overheid. Overigens het veiligste in goede zaken, waar geene uitdrukkelijke gehoorzaamheid gevorderd wordt, is datgene te kiezen, wat strijdt met onze eigene neiging.

De *uitwendige versterking* eischt, dat men zijne zinnen versterve. 1° Het gezicht: nooit de oogen vestigen op ongeoorloofde, gevaarlijke of ijdele voorwerpen; de oogen neergeslagen houden en de zedigheid in acht nemen bij het uit- en aankleeden en bij elke andere gelegenheid. 2° Het gehoor: niet luisteren naar leugenachtige, morrende of oneerbare gesprekken. 3° Den reuk: zich het genot ontzeggen van geurige bloemen, welriekende wateren, kruiden, enz. 4° Den smaak, met betrekking zoowel tot de hoeveelheid als tot de hoedanigheid der spijzen. Wat de hoeveelheid der spijzen aangaat: niet eten of drinken enkel uit

zinnelijk genot of tot volkomen verzadiging toe, maar alleen zooveel gebruiken als noodig is; ten tweede, niet eten buiten tafel; ten derde, altijd een gedeelte overlaten ter liefde van Jezus en Maria; ten vierde, 's avonds weinig gebruiken en zich zelfs nu en dan het avondmaal ontzeggen; ten vijfde, op sommige dagen der week zich eenige onthouding opleggen; ten zesde, Vrijdags en Zaterdags vasten op water en brood, of minstens maar ééne soort van spijzen gebruiken. Wat de hoedanigheid der spijzen aangaat, moet men ten eerste geene keurige, uitgezochte en gekruide spijzen zoeken, of prikkelende sausen, specerijen, enz.; ten tweede, men mengt soms onder de spijzen eenig bitter kruid; ten derde, men klage ten minste niet, wanneer de spijzen koud of onsmakelijk zijn of slecht zijn toebereid. 50 Men versterft het gevoel, vooreerst door zijn gemak niet te veel te zoeken in het slapen, kleeden of zitten; vervolgens, door zich des winters te onthouden van vuur en handschoenen en des zomers van waaiers; ten derde, door zich eenige lichaamsverstervingen op te leggen, die echter steeds door de gehoorzaamheid, aan den biechtvader verschuldigd, geregeld moeten zijn; anders toch, zegt de H. Philippus Neri, verliest men of zijne zaligheid of de ootmoedigheid; ten vierde, door

ten minste niet te klagen bij ziekten, vermoeienissen, ongemakken, inwendige angstvalligheden, en deze steeds aan Jezus Christus op te dragen. De H. Teresia liet ons aangaande de uitwendige versterving, de volgende schoone spreuken na: „Meenen, dat God degenen, die hun gemak zoeken, in zijne vriendschap toelaat, is eene onzinigheid.” (1) „Eene vorstelijke tafel en het inwendig leven zijn met elkaâr in strijd.” (2) „Zielen, die God in waarheid beminnen, verlangen niet naar rust.” (3)

Tot de uitwendige versterving behoort tevens het versterven der tong door de deugd van stilzwijgendheid. De stilzwijgendheid vordert: 1° dat men weinig en met bedachtzaamheid spreke; 2° op bepaalde uren van den dag in het geheel niet spreke, tenzij uit noodzakelijkheid; 3° dat men dikwijls over God spreke en steeds onder zijne gesprekken eene geestelijke gedachte menge. De H. Teresia zeide: „Jezus is steeds bij de gesprekken der dienaren Gods tegenwoordig, en het is Hem zeer aangenaam, dat zij gaarne over Hem spreken.” (4)

De tweede ongeregelde liefde is de zucht naar wereldsche goederen. Zij wordt door de deugd van armoede overwonnen. 1° Door

(1) Weg der volm. Hfdst. 19. — (2) Ibid Hfdst. 4.
— (3) Sticht. Hfdst 5. — (4) Leven, Hfdst 34.

zich van al het overtollige te ontdoen en enkel het noodzakelijke te behouden, of ten minste geene verkleefdheid te hebben aan datgene, wat men bezit. 2° Door het geringste voor zich te kiezen. 3° Door zich te verheugen, wanneer zelfs het noodige ontbreekt. De H. Teresia zeide: „De armoede is een goed, dat alle goederen der aarde in zich besluit.” (1) En op eene andere plaats: „Hoe minder wij hier bezitten, des te meer zullen wij genieten in de eeuwigheid.” (2)

De derde ongeregelde liefde is het verlangen naar eigen roem, en het geneesmiddel voor die kwaal de deugd van nederigheid. Ter beoefening van deze deugd is het noodig: 1° Alle zelfbehagen te vermijden en van het goede, dat men verricht, de eer aan God alleen te schenken. De H. Teresia zegt: „Zoo wij God alléén trachten te behagen, zal de Heer ons de kracht verleen en om alle gevoel van ijdele glorie te overwinnen.” (3) 2° Zich slechter te achten dan de anderen, en allen beter dan zich zelven. Anderen steeds prijzenswaardig beschouwen en zich zelven berispendwaardig, vooral met betrekking tot zoveel genaden, welke wij van God ontvan-

(1) Weg der volm., Hfdst. 2. — (2) Sticht., Hfdst. 14. — (3) Leven, Hfdst. 10.

gen hebben. 3° Verlangen, dat wij als zoodanig geacht en behandeld worden. 4° Geen lof of geene eervolle posten najagen, noch deze aanvaarden, tenzij uit gehoorzaamheid. 5° Zich nooit verontschuldigen of verdedigen, wanneer men zelfs ten onrechte beschuldigd wordt, tenzij daardoor ergernis ontsta, of Gods meerdere eer verhinderd worde. De H. Teresia zegt: „Een enkel maal zich niet verontschuldigen, doet de ziel meer in volmaaktheid toenemen, dan tien predikatiën.” (1) 6° Nooit, tenzij om beterswille, met lof van zich zelven spreken, over zijne talenten, zijne geboorte, zijne bloedverwanten, zijne rijkdommen enz. 7° Geduldig, ja zelfs verheugd zijn uit liefde tot God, zoo men versmaad, berispt, bespot, gelasterd en vervolgd wordt. De H. Teresia zeide: „Wie zoude den Zaligmaker kunnen aanschouwen, bedekt met wonden, in lijden en vervolging, zonder even als Hij het lijden aan te nemen en er zelfs naar te verlangen?” (2) Daarom vroegen de Heiligen dikwijls aan God ter liefde van Hem veracht te worden. Het is zeer nuttig gedurende de overweging zich de wederwaardigheden voor oogen te stellen, die ons kunnen overkomen, en zich

(1) Weg der volm., Hfdst. 16 — (2) Leven, Hfdst 26.

bereid te houden dezelve te verdragen. De H. Teresia verklaarde, dat „ééne oefening van nederigheid meer waard is, dan al de wetenschap dezer wereld.” (1)

§ II.

Over de vereeniging met God.

Het tweede en wel het voornaamste middel om tot de volmaaktheid te komen, is de *vereeniging met God*. Zij wordt op de volgende wijze verkregen.

I. Door eene volmaakte liefde tot God. Wij moeten God beminnen: 1° boven alles. Men bemint God boven alles, wanneer men alles, zelfs het leven, wil verliezen, liever dan de geringste zonde willens en wetens te bedrijven. „God behoeft ons,” sprak de H. Teresia, „voor alle vrijwillige zonde, hoe gering zij ook zijn moge.” (2) Zij zeide nog: „de duivel maakt door middel van kleine openingen allengseene groote bres.” (3) En elders: „de ware godsvrucht is gelegen in God niet te vergrammen, en het vaste voornemen te hebben alle goede werken te verrichten, die God van ons zal vragen.” 2° Wij moeten God beminnen van ganscher harte, door een vurig verlangen te hebben

(1) Leven, Hfdst. 15. — (2) Weg der volm., Hfdst. 42 — (3) Sticht., Hfdst. 28.

naar de volmaaktheid ten einde meer aan God te behagen. De H. Teresia merkt hierop aan, dat „God zelfs in dit leven geene enkele goede begeerte onbeloond laat.” (1) Daarenboven zegt deze Heilige, dat „de Heer gewoon is zijne uitstekende gunsten slechts aan hen uit te deelen, die een groot verlangen hebben naar zijne liefde.” (2) Maar dat verlangen moet ook krachtdadig zijn, en daarvoor is het noodig, dat wij bij alle voorkomende gelegenheden met grooten moed de deugd beoefenen, zonder ons te laten terughouden door menschelijk opzicht, natuurlijken afkeer of wereldsche belangen. 3° Wij moeten God voortdurend en in alle omstandigheden beminnen, en tot dat einde alles, ook de onverschilligste handelingen, Hem aanbevelen en opdragen, als: het eten en drinken, de geoorloofde uitspanningen, onze geringste bewegingen, ja zelfs ons ademhalen, en dat alles steeds in vereeniging met de handelingen van Jezus en Maria, toen zij op aarde vertoefden. Ook moeten wij ter liefde van Jezus en Maria blijmoedig alle smarten en wederwaardigheden verdragen en ons schikken naar Gods wil in alles, wat Hij met ons en in ons doen wil. De H. Teresia liet ons daaromtrent deze voortref-

(1) Leven, Hfdst. 4. — (2) Weg der volm., Hfd. 35.

felijke lessen na: „Is er wel een kostbaarder schat dan het troostvolle getuigenis in zich om te dragen, dat men God behagelijk is?” (1) En de volgende woorden, welke de heilige uit den mond des Verlossers zelve mocht vernemen, verklaren ons, waarin dat getuigenis bestaat: „Zoolang men op aarde leeft,” zeide haar Jezus, „bestaat de geestelijke voortgang niet in het smaken van vertroosting, maar in het volbrengen van mijn wil.” (2) Elders zegt zij: „die overgave van 's menschen wil aan God heeft eene groote kracht op zijn Goddelijk Hart; daar zij Hem beweegt, zich met onze nietigheid te vereenigen.” (3) „De ware vereeniging bestaat in het vereenigen van onzen wil met dien van God.” (4)

Ten einde die liefdevlam tot God brandende te houden, moet men in den loop van den dag, maar vooral onder de overweging en bij de H. Communie, dikwijls akten van liefde verwekken als: mijn God, mijn beminnelijke Heer, mijn eenige schat en mijn al, ik bemin U uit geheel mijn hart! Ik geef mij geheel en onvoorwaardelijk aan U, ik wijd U al mijne gedachten, mijne begeerten en mijne genegenheden. Ik wil, ik verlang, ik zoek niets dan U alleen,

(1) Leven, Hfdst. 10. — (2) Ibid., Bijv. — (3) Weg der volm, Hfdst. 35. — (4) Sticht., Hfdst. 5.

U alleen; uw welbehagen is al mijn genoegen. Doe in mij en met mij, wat U behaagt, o mijn God, schenk mij uwe liefde, ik verlang overigens niets meer.

II. Om de vereeniging met God te bekomen, moet men zich ook toeleggen op het inwendig gebed, waardoor de ziel, volgens den H. Joannes Climacus, door de heilige liefde ontstoken wordt en zich zoo met God vereenigt. Gebruiken wij daarom voor de overweging al den tijd, die ons overblijft; ten minste een half uur 's morgens en een half uur 's avonds, ter overweging der eeuwige waarheden of der weldaden van God, en van het leven en den dood van Jezus Christus.

Wanneer na de overweging van het onderwerp de ziel niet door eene buitengewone genade getrokken wordt tot de beschouwing, dan is het goed zich tot godvruchtige gevoelens en verzuchtingen op te wekken, maar zonder zich geweld aan te doen, want die akten moeten niet zoozeer uit het gevoel dan wel eenvoudig en kalm uit den wil voortkomen. Ook is het alsdan goed korte gebeden te verrichten, en altijd zal men de overweging eindigen met eenig nuttig en bepaald besluit te nemen voor de toekomst.

Men herinnere zich hier de schoone lessen, welke de H. Teresia ons aangaande

de overweging naliét: „De tijd,” zegt zij, „dien men zonder overweging doorbrengt, is geheel verloren.” (1) „Eene ziel, die de overweging verwaarloost, behoeft niet door den duivel naar de hel gevoerd te worden; zij stort er zich zelve in.” (2) „De wetenschap is van groote waarde voor de overweging, doch alléén wanneer zij gepaard gaat met nederigheid.” (3)

Wat de dorheden aangaat, boezemt de heilige ons moed en troost in, als zij zegt: „Met dorheden en bekoringen beproeft de Heer degenen, die Hem liefhebben Mocht de dorheid, zegt zij, ook het gansche leven voortduren, dan nog zou de ziel de overweging niet mogen achterlaten; want de tijd zal aanbreken, waarop alles haar zal vergolden worden.” (4) En op eene andere plaats: „De liefde bestaat niet in een teeder gevoel, maar in God te dienen met moed en nederigheid.” „Ik houd voor zeker, dat de ziel, die in de overweging volhardt, welkdanige zonden de duivel haar ook doe begaan, in de haven der zaligheid zal aanlanden.” (5) De duivel weet, dat de ziel, die volhardt in de overweging, voor hem verloren is. „Wie op den weg der overweging niet stilstaat,” zegt zij nog, „al komt

(1) Leven, Hfdst. 4. — (2) Leven, Hfdst. 17. —

(3) Leven, Hfdst. 12. — (4) Leven, Hfdst. 11. —

(5) Leven, Hfdst. 8.

hij laat, hij komt toch zeker aan." (1) Men moet niet vergeten, dat om den geest des gebeds te bewaren, drie dingen noodzakelijk zijn: de *afzondering*, de *stilzwijgendheid* en de *onthecding van alles*. Voorts moet de geestelijke lezing bij de overweging gevoegd worden, ten minste eene lezing van een half uur daags, onder anderen uit de boeken van Rodriguez, Saint-Jure en dergelijken. Beminnen wij ook vooral de lezing van de levens der heiligen, welke ons door den H. Philippus Neri zoozeer wordt aanbevolen.

III. Men moet tevens de H. Communie met goedvinding des biechtvaders zoo dikwijls mogelijk ontvangen; de H. Communie toch is het Sacrament der vereeniging, daar de ziel alsdan geheel één wordt met Jezus. Ten einde Jezus waardig te ontvangen, kan men alle geestelijke oefeningen gedurende den dag tot voorbereiding doen strekken voor de H. Communie; laat nimmer de dankzegging na en houd u alsdan een uur of ten minste een half uur bezig met opwekkingen en gebeden. Want na de H. Communie heeft Jezus, volgens de H. Terezia, den troon zijner barmhartigheid in de ziel opgeslagen, om haar zijne gunsten uit te deelen. „Verliezen wij daarom,” zoo

(1) Leven, Hfdst. 19.

luiden de woorden der heilige, „eene zoo schoone gelegenheid niet, om met Jezus te onderhandelen. Zijne goddelijke majesteit is niet gewoon zijn oponthoud in de woning onzer ziel slecht te beloonen, zoo Hem een goed onthaal is ten deel gevallen.” (1) Ten einde eene goede voorbereiding en dankzegging te doen, is het zeer nuttig, aan drie dingen te denken: 1° Wie is Hij, die gaat komen? Jezus. 2° Tot wien komt Hij? Tot mij. 3° Waarom komt Hij? Om bemind te worden. Daarbij voege men eene oefening van geloof, van nederigheid en van liefde. Hiervoor kunnen dienen de drie schoone woorden, die alles in zich besluiten: *Credo, spero, amo*: ik geloof, ik hoop, ik bemin. Het veelvuldig verrichten der geestelijke Communie is ook een krachtdadig middel om tot deze vereeniging met God te komen. „De geestelijke Communie,” zegt de H. Teresia, „is zeer voordeelig, wacht u dezelve te verzuimen, want de Heer ziet daaruit, dat gij Hem veel bemint.” (2) Bezoek ook herhaaldelijk het allerheiligste Sacrament. „Wat zou er van ons geworden,” sprak de heilige, „indien het allerheiligste Sacrament niet op de wereld ware!” (3) De H. Dionysius de Areopagiet verhaalt, dat

(1) Weg der volm. Hfdst. 35. — (2) Ibid Hfdst. 36. — (3) Ibid.

de overvloedige hulpmiddelen, om tot de volmaaktheid te geraken, ons geworden door dit hoogheilig Sacrament. Vereenig met het bezoek van het H. Sacrament des altaars het bezoek aan Maria, de Moeder van God.

IV. Het is volstrekt noodzakelijk, om de vereeniging met God te bewaren, dat wij ons toeleggen op het gebed, daar wij uit het Evangelie weten, dat God gewoon is zijne genaden slechts te geven aan hem, die ze vraagt. 's Morgens bij het ontwaken moeten wij ons dus reeds Jezus en Maria aanbevelen, opdat zij ons bijstaan.

Tevens is het goed, dit bij alle bezigheden te herhalen, als: wanneer wij het huis verlaten, eene lezing houden of eenige rust nemen, enz. Wij moeten ook nooit nalaten, des avonds ons geweten te onderzoeken en eene oefening van berouw te verwekken. In bekoringen en gevaren om in de zonde toe te stemmen, is het volstrekt noodzakelijk zijne toevlucht tot God te nemen, door ten minste de heilige namen van Jezus en Maria uit te spreken en hunne hulp in te roepen. „Ik begrijp niet,” zeide de H. Teresia, „die vreeze voor den *duivel*, terwijl wij toch kunnen zeggen: *God, God* en *zóó* den *duivel* kunnen doen sidderen.” (1) Ook moeten wij dikwijls den Heer de overwin-

(1) Leven, Hfdst. 25.

ning afsmeeken over onze hoofddrift, alsook de heilige volharding en eene volmaakte liefde. De H. Teresia zeide: „Het gebed is de tijd niet om met God zaken te behandelen, van zoo weinig belang als de tijdelijke dingen.” (1)

V. De gestadige gedachte aan Gods tegenwoordigheid, b. v. de gedachte, dat Hij ons overal ziet, ons hoort, dat Hij bij ons en in ons is, bevordert ook veel de vereeniging met God. De H. Teresia schreef aan het vergeten van God al onze fouten toe: „geheel ons ongeluk komt daaruit voort, dat wij God's tegenwoordigheid niet gedenken, maar meenen, dat Hij ver af is.” En de oorzaak daarvan is, dat wij Hem weinig beminnen. „De ware minnaar,” zegt de heilige, „denkt voortdurend aan het beminde voorwerp.” (2) Om God gestadig voor oogen te hebben is het zeer dienstig, dat men eenig bijzonder teeken bij zich drage of op zijne tafel of in zijn vertrek plaatse. Die gedachte aan God zij steeds vergezeld van schietgebeden, oefeningen van liefde of van overgiving van zich zelven aan God; bijvoorbeeld: Mijn God, ik bemin U, ik verlang U alleen en uw heilig welbehagen; ik geef mij geheel aan U, en dergelijke meer.

(1) Weg der volm., Hfdst. 1. (2) Sticht., Hfdst. 5.

VI. Houd ook jaarlijks gedurende acht of tien dagen de geestelijke oefeningen, ten einde u nauwer met God te vereenigen. Laat dan alle tijdelijke bezigheden rusten en verwijder u uit de samenleving der menschen, om alleen met God te verkeerem. O hoevelen zijn door dat middel heilig geworden!

Het is ook nuttig, minstens eenmaal in de maand zijne vurigheid te vernieuwen door een dag van afzondering, en in den loop van het jaar met eene bijzondere godsvrucht de novenen te houden vóór het Kerstfeest, voor het feest van den H. Geest, en de zeven feestdagen der H. Maagd. Op elken dag der novenen kan men eenige bijzondere oefening van godsvrucht verrichten, als den Rozenkrans bidden, hare beelden bezoeken enz. 't Is ook zeer loffelijk, elken Zaterdag, of althans voor hare zeven voorname feestdagen, te vasten. Men herinnere zich hier het gezegde der H. Teresia: „O, hoe aangenaam is aan Jezus elk eerbewijs, zijner heilige Moeder aangedaan!” (1) Zoo is het ook goed eene novene te houden ter eere van zijn bijzonderen beschermheilige en eene groote godsvrucht aan den dag te leggen voor de H. Apostelen, onze vaderen in het geloof.

(1) Sticht , Hfdst. 11.

Eene der noodzakelijkste voorwaarden voor de vereeniging met God is eindelijk de liefde tot den evennaaste. Deze liefde tot den evennaaste vordert voor het inwendige, dat wij den naaste al het goede toewenschen, dat wij voor ons zelve verlangen, en hem het kwade niet willen, hetgeen wij ons zelve niet toewenschen; dat wij dus in ons hart vreugde gevoelen, wanneer het hem welgaat, en droefheid, wanneer hij in druk verkeert, zonder acht te geven op den natuurlijken afkeer, dien wij voor hem zouden kunnen ontwaren.

Wat het uitwendige betreft, moeten wij hem nooit tegenspreken, uitlachen of beschimpen; maar steeds goed van hem spreken, hem verdedigen of althans zijne bedoeling verontschuldigen. Ten tweede moeten wij hem troosten in zijne wederwaardigheden. Ten derde, hem ondersteunen in zijn geestelijken en tijdelijken nood, voornamelijk in ziekte. Ten vierde, ons, volgens de H. Teresia, toegevend betoonen jegens den naaste in alles, wat geene zonde is. De H. Franciscus van Sales merkt hierop aan, dat men zoowel aan de belangen van den naaste als aan zijne eigene den behoorlijken tijd moet schenken. Ten vijfde mag men den naaste nimmer een kwaden raad of een slecht voorbeeld geven. Ten zesde is het soms noodzakelijk hem te berispen,

dan geschiede het met zachtzinnigheid en ten geschikter tijde, en niet wanneer hij door drift overmeesterd is. Eindelijk moeten wij bovenal bedacht zijn hen, die ons kwaad aandoen met goedheid te bejegenen; ten minste door goed van hen te spreken, hen zachtmoedig te behandelen en aan God aan te bevelen, alsmede door onze gedachten af te trekken van de bitterheden en de onaangenaamheden, welke wij van hen meenen ontvangen te hebben.

Ten slotte gedenke men de volgende lessen, welke de H. Teresia ons op onderscheidene plaatsen van hare geschriften over de volmaaktheid heeft nagelaten.

„Al onze pogingen helpen weinig, zoo wij ons zelve niet mistrouwen, en al ons vertrouwen stellen op God.” (1) „Omdat wij niet geheel en al ons hart aan God schenken, daarom wordt ons niet de gansche schat zijner liefde geschonken.” (2) „God behoeft ons voor verkeerd begrepene devoties.” (3) „Ik heb dikwijls ondervonden, dat niets zooveel kracht heeft om den duivel te verdrijven als wijwater.” (4) „Alles wat wij kunnen doen is niets, in vergelijking van een enkelen druppel bloeds, dien de Heer voor ons vergoten heeft.” (5) „Wan-

(1) Leven, Hfdst. 8. — (2) Ibid., Hfdst. 11. —
(3) Ibid., Hfdst. 15. — (4) Ibid., Hfdst. 31. —
(5) Ibid., Hfdst. 39.

neer er niets van onzen kant ontbreekt, behoeven wij niet bevreesd te zijn, dat God ons zijne hulp zal weigeren ter zaligheid.” (1) „Wij behoeven niet te vreezen, dat God een enkelen oogopslag, dien wij uit liefde tot Hem ten Hemel richten, onbeloond zal laten.” (2) „De Heer verlangt van ons alléén een vast voornemen, om vervolgens al het overige zelf te doen.” (3) „God zendt nimmer eene kweiling over, die Hij niet spoedig vergeldt door eenige gunst.” (4) „Wanneer de ziel niet vaarwel zegt aan de vermaken der wereld, zal zij spoedig den weg des Heeren verlaten.” (5) „Deel uwe bekoringen niet mede aan onvolmaakten, maar aan volmaakten; want anders zoudt gij u zelven en anderen benadeelen.” (6) „Dat uw verlangen zij God te zien, uwe vreeze Hem te verliezen, uwe vreugde alles, wat u tot God kan geleiden.” (7)

Leve Jezus, Maria, Jozef en Teresia.

Nu en in alle eeuwen der eeuwen. Amen.
Zoo zij het.

(1) Leven, Hfdst. 15, — (2) Weg der volm., Hfdst. 24. — (5) Sticht., Hfdst. 28. — (4) Lev., Hfdst. 30. — (5) Ged. over de ziel, Hfdst. 2. — (6) Wenken, 66. — (7) Ibid., 68.

LOFLIED
TER EERE VAN DE
H. TERESIA.

(Over hare woorden: »Ik sterf, omdat ik niet sterf.")

O! Daal omlaag, gij minnende Eng'lenstoet,
Gij, die het hevigst brandt van liefdegloed,
Daal tot die reine ziele neder!
Uw Jezus koos haar eeuwig uit
Tot zijn getrouwe hartebruid,
Uw Jezus mint haar teeder.

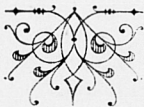
Der zielenminnaar, God, haar levenszon,
Haar harteweelde, hare liefdebron,
Trof met zijn vuur'ge liefdepijlen
Dat edel hart tot stervens toe;
Nu kwijnt het, nu is 't levens moe,
Nu wil 't naar Jezus ijlen.

God minnen en van Hem gescheiden zijn,
Is voor 't gewonde hart te bitt're pijn.
Komt Eng'len, komt die smart verzachten,
Teresia zucht droef van zin,
Ver van het voorwerp harer min,
En sterft hier van versmachten.

Dat gloeiend zuchten tot haar opperst Goed,
Ontvlamt, verteert haar engelrein gemoed.
Gods minlijk aanschijn nog te derven —
Nog niet te juichen in Gods schoot —
Dat brengt haar telken stond den dood,
En toch — zij mag niet sterven.

Maar laven d'Eng'len niet haar liefdedorst,
Kom Gij dan, God, die 't vuur in hare borst
Tot zulk een gloed hebt aangedreven!
Toen Gij uw pijlen op haar schoot,
Hebt Gij dat hart gewond ten dood,
Genees het ook ten leven.

Al 't aardsche rukte zij den boezem uit,
En werd voor eeuwig uw getrouwe bruid,
Door 't lokaas uwer min gevangen;
Zij smacht met vuurge drift naar U.
O zoete Jezus, kom dan nu!
Vervul haar zielsverlangen!

Bij de Uitgevers dezes zijn verschenen:

Korte levensschets van den gelukzaligen Gerardus Majella, Leekebroeder van de Congregatie des Allerh. Verloss., door een Pater Redemptorist.

Deze schets beslaat 164 bladz. en kost slechts 25 cent, franco per post 30 cent.

Prachttuitgave van dit leven; zeer fijn papier, keurige druk, versierd met het portret van den Zalige en nog tien andere prachtige platen in lichtdruk.

Franco per post f 1.—.

Novenen en Gebeden ter eere van den Z. Gerardus Majella, door een Pater Redemptorist. Franco per post 20 cent.

Korte Novene, Gebeden en Litanie ter eere van den Z. Gerardus Majella.

Franco per post 6 cent.

Prentjes van den Z. Gerardus Majella, in lichtdruk. Prijs f 1.20 de honderd.

Idem met kant. Prijs 5 cent per stuk.

Leven van den eerbiedw. pater Januarius Maria Sarnelli van de Congregatie des Allerh. Verlossers, door den eerw. pater Alph. Mathijssen.

Franco per post 85 cent.

Leven der eerw. moeder Maria Raphaëla, deelgenoot van den H. Alphonsus Maria de Liguori, in de stichting der Orde van de Zusters Redemptoristinnen.

Franco per post 50 cent.

De laatste levensjaren en grafstede der waardige Dienaresse Gods Joanna Baptista van Randenraedt, versierd met haar portret, door een Pater Redemptorist.

Franco per post 18 cent.

De week van Maria's Dienaar, die zijne zaligheid wil verzekeren, door een pater Redemptorist.

Franco per post 7 cent.

De H. Kruisweg voor kloosterlingen, door een Pater Redemptorist.

Franco per post 9 cent.

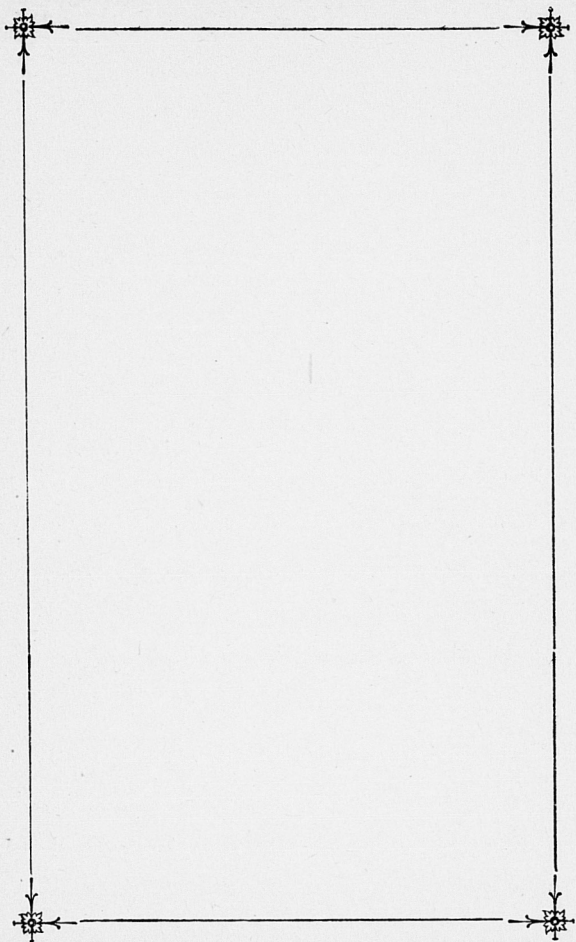
Bedezeang voor de bekeering van Nederland, door den eerw. pater Alph. Mathijsen.

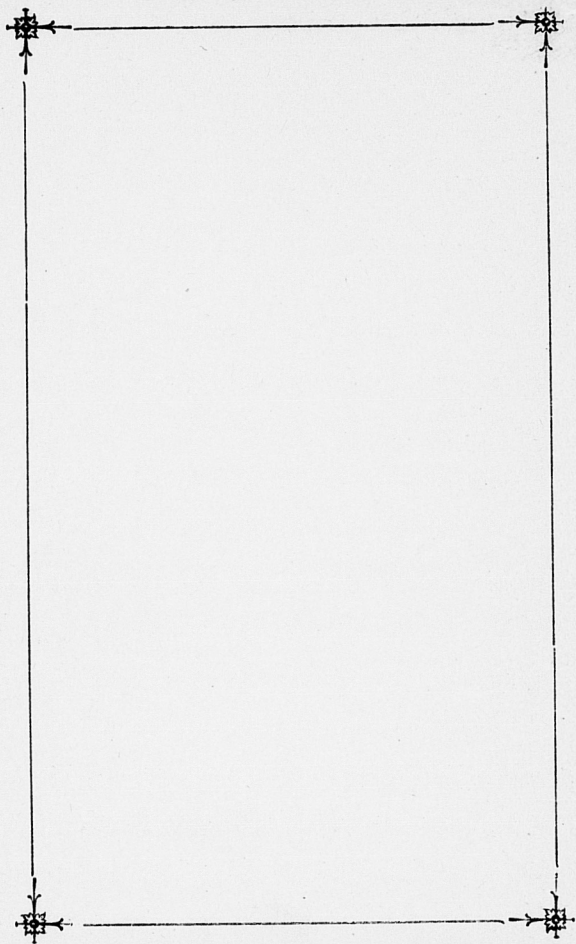
Franco per post 9 cent.

Het Vagevuur en de geloovige zielen, volgens de werken van den H. Alphonsus, door een pater Redemptorist.

Franco per post 15 cent.

Bij de Uitgevers dezès zijn verschenen :

Korte levensschets van den gelukzaligen Gerardus Majella, Leekebroeder van de Congregatie des Allerh. Verloss., door een Pater Redemptorist.

Deze schets beslaat 164 bladz. en kost slechts 25 cent, franco per post 30 cent.

Prachttuitgave van dit leven; zeer fijn papier, keurige druk, versierd met het portret van den Zalige en nog tien andere prachtige platen in lichtdruk.

Franco per post f 1.—.

Novenen en Gebeden ter eere van den Z. Gerardus Majella, door een Pater Redemptorist. Franco per post 20 cent.

Korte Novene, Gebeden en Litanie ter eere van den Z. Gerardus Majella.

Franco per post 6 cent.

Prentjes van den Z. Gerardus Majella, in lichtdruk. Prijs f 1.20 de honderd.

Idem met kant. Prijs 5 cent per stuk.

Leven van den eerbiedw. Pater Januarius Maria Sarnelli van de Congregatie des Allerh. Verlossers, door den Eerw. P. Alph. Mathijssen, van dezelfde Congregatie. Franco per post 85 cent.

